

~~мързеливо, краднато~~ до патриаршията, благородният рицар
 взе мургавата ръка на степното чедо и я поднесе с галантно движе-
 ние към устните си. Не само на тази пейка цъфтеше едно чувство,
 което се подхранваше от магията на лунната нощ, звука на лютните
 арфите, песните на младите гласове и уханието на трандафиловите
 храсти. Малко по-^{на}далеч можеше да се види сестрата ~~на великия~~
~~владика~~
 Единият българяков ~~светослав~~ ~~който след~~ ~~обичането~~ ~~си~~ ~~от~~ ~~Осман~~
 сестрата на Ансо дьо Кайо да разговаря със сина на протовестияра
 белолучия ~~жогоцара~~ ~~проция~~ ~~край~~ ~~и~~ ~~ствра~~ ~~жда~~ ~~разговаря~~ ~~с~~ ~~прото~~ ~~вести~~
 яра ~~Мигел~~; а младият Вилхелм дьо Мери, син на конетабла, оживено
 да разправя нещо на дъщерята на граф Матео Занте. Елена се бе при-
 брала по-рано, поради внезапно главоболие. С привичното си благо-
 чиние, царицата разговаряше сред кръга на знатните гости с архие-
 пископа на Перуджия и бившия босненски епископ - Иохан Вилдхаузен
 като отправяше от време на време помрачен от неспокойство взор към
 жълтото петно, което се мяркаше между храстите. Обградена от рица-
 ри и барони, Ирина Комнен се разхождаше из пътеките между смокино-
 вите дръвчета и оживено разправяше нещо. Княз Петър с мъка се бе
 отделил от нея, като я бе оставил изпълнен от ревност, за да по-
 следва баща си, който го бе повикал в малката приемна, за да при-
 съствува на преговорите между легата, баила, българите и куманите.

След като хвърли последен взор към хубавата гъркиня, която
 можеше с един поглед да изпълва небето със звезди и с една въздиш-
 ка да угасва слънцето - високото му стройно тяло пъргаво изчезна
 между обвитите с бръшлян колони на главния вход.

Наскоро след него, зад мраморните колони се скри и снажна-
 та осанка на латинския баил, последвана от дребното тяло на княз
 Иона, а малко по-късно от сухата, леко приведена снага на папския
 легат. След тях изчезна и черната мантия, с бял кръст на рамото,
 на рицаря иоханит...

Гласът на Ирина Комнен ^и изгуби от живостта си. Само големи-
 те ѝ очи следяха с остро внимание движението на знатните лица.